

Jurisprudentie

Zaak C-542/11

**Staatssecretaris van Financiën
tegen
Codirex Expeditie BV**

(verzoek van de Hoge Raad der Nederlanden om een prejudiciële beslissing)

„Communautair douanewetboek — Verordening (EEG) nr. 2913/92 — Goederen in tijdelijke opslag — Niet-communautaire goederen — Douaneregeling extern communautair douanevervoer — Tijdstip van toekenning van douanebestemming — Aanvaarding van douaneaangifte — Vrijgave van goederen — Douaneschuld”

Samenvatting – Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 27 juni 2013

Vrij verkeer van goederen — Communautair douanevervoer — Extern communautair douanevervoer — Goederen in tijdelijke opslag — Niet-communautaire goederen — Aanvaarding van douaneaangifte — Tijdstip van plaatsing onder douaneregeling extern douanevervoer en toekenning van douanebestemming — Datum van vrijgave van goederen

(Verordening nr. 2913/92 van de Raad, art. 4, punt 20, 37, lid 2, 50, 67, 73 en 82, lid 1)

De artikelen 50, 67 en 73 van verordening nr. 2913/92 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, zoals gewijzigd bij verordening nr. 648/2005, moeten aldus worden uitgelegd dat niet-communautaire goederen met de status goederen in tijdelijke opslag waarvan de douaneaangifte voor plaatsing onder de douaneregeling extern communautair douanevervoer door de douaneautoriteiten is aanvaard, onder die douaneregeling worden geplaatst en aldus een douanebestemming verkrijgen op het tijdstip waarop de goederen worden vrijgegeven.

Het is stellig zo dat artikel 67 van dat wetboek bepaalt dat de datum van aanvaarding van de aangifte door de douaneautoriteiten, behoudens andersluidende specifieke bepalingen, geldt als datum die in aanmerking moet worden genomen voor de toepassing van alle bepalingen die gelden voor de douaneregeling waarvoor de goederen zijn aangegeven. De enkele aanvaarding van de aangifte volstaat echter niet om de tijdelijke opslag te beëindigen. Artikel 37, lid 2, van het douanewetboek bepaalt immers dat de in het douanegebied van de Gemeenschap binnengebrachte goederen onder douanetoezicht blijven zolang dit nodig is om de douanestatus ervan te bepalen en, wanneer het niet-communautaire goederen betreft en onverminderd artikel 82, lid 1, van dat wetboek, tot het ogenblik waarop zij een andere douanestatus krijgen.

Bij het douanevervoer in kwestie kunnen de goederen pas onder de regeling extern communautair douanevervoer staan als aan alle voorwaarden daarvoor is voldaan. Aangezien de douaneautoriteiten verificatie-, identificatie- of zekerheidsmaatregelen moeten of kunnen treffen, kan immers niet worden geoordeeld dat door de enkele aanvaarding van de douaneaangifte aan alle voorwaarden voor de douaneregeling extern communautair douanevervoer kan worden voldaan. Bovendien vloeit het feit

dat goederen pas vanaf de vrijgave onder de douaneregeling extern communautair douanevervoer kunnen vallen, voort uit de definitie in artikel 4, punt 20, van het douanewetboek, waarin er de nadruk op wordt gelegd dat de goederen door de douaneautoriteiten ter beschikking worden gesteld „voor de doeleinden die zijn voorzien in de douaneregeling waaronder de goederen zijn geplaatst”.

(cf. punten 40-42, 46, 53-55 en dictum)